

Per aspera ad astra

Constelații 5 diamantine

**Revistă de cultură universală
editată sub egida Ligii Scriitorilor Români
și a Uniunii Ziarștilor Profesioniști din România**

**Anul XIII, Nr. 5(141)
Mai 2022**

Semnează:

Marin I. Arcuș
Mihai Neagu Basarab
Elena Buică
Mihai Caba
Ionuț Caragea
Mihaela CD
Doina Drăguț
Anatol Eremia
George Filip
Ioan Gâf-Deac
Ilie Gorjan
Nicolae Mareș
Marin Mihalache
Constantin Miu
Ștefan Lucian Mureșanu
Ion Pachie Tatomirescu
George Petrovai
Ionel Popa
Ion Popescu-Brădiceni
Silviu Doinaș Popescu
Vavila Popovici
Anca Sîrghie
Florentin Smarandache
Filip Tudora
Mircea Tutunaru
Al. Florin Țene
Ionuț Țene
Ion M. Ungureanu
Lucia Cosmina Vlad
Mariana Zavati Gardner

Theodor Pallady - Flori

Ionuț CARAGEA

Poeme

Algoritm

ca și cum nu ar fi fost de ajuns
că sunt înconjurat
de milioane de biberoane
care sug doar întuneric

mai trebuie să suport
și limitările provocate
de faimosul algoritm
al mărețului Facebook

la naiba cu poezia
îmi spune vulturul
retrăgându-se
pe stânca golașă

la naiba cu frunzele
îmi spune copacul
împreunându-și rădăcinile
cu visele mele

ce timpuri obscure,
îmi spune lumina
ascuțindu-și sabia
cu două tăișuri

blabla

**Suprema metaforă
a nostalgiilor mele**

noi ne iubeam
ca două lacrimi căzute
în palma ierbii

noi ne iubeam
ca grâul și zăpada
în anotimpul necuvintelor

noi ne iubeam
până la marginea viselor
căutându-ne
sub plapuma sângelui

noi ne iubeam
ca râul și ceața
în dimineți carnivore

tânjesc din nou
după acele clipe memorabile
când pasările iubirii se trezeau
la bătaia clopotelor noastre
zburând împreună
spre poarta deschisă a cerului

tânjesc din nou
după insula noastră de lumină

din mijlocul oceanului nopții
pe care ne retrăgeam
pentru a ne retrăi amintirile

tânjesc din nou
după țărnelor pe care
urmele noastre nu voiau
să dispară

încerc să scap
de lăcomia tăcută a timpului
îmi ancorez gândul
ca o corabie
în mijlocul unui sentiment
nesfârșit

și te caut
în plasa cu cârlige
a poemului

te caut pe tine
suprema metaforă
a nostalgiilor mele

**Zâmbetul din oglinda
noptilor fără stele**

visul îmi alungă vinovăția
îmi alungă boala,
îmi alungă tristețea
visul e pictura în care sufletul
folosește amintiri
în loc de culori
visul e călătoria spre lumi
care mă așteaptă doar pe mine
visul e zborul fără teama
de a cădea în prăpastie
visul e tunelul în care
nu mi-e frică de întuneric
visul e un bulgăre
care se rostogolește
de pe inima universului
până la inima mea
visul e arborele de pâine
al săracilor
visul e zâmbetul
din oglinda noptilor fără stele
visul e dragostea deghizată
în umbră
visul e ecoul care se întoarce
mai bogat cu o viață
visul e floarea
care se deschide adesea
în poemele mele